

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/50/2018
Identifikačné číslo spisu: 5611211360
Dátum vydania rozhodnutia: 28.01.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5611211360.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu ZIPCITY Liptovský Mikuláš spol. s r. o., Chrenovská 22, Nitra, IČO: 36 522 856, zastúpeného BIZOŇ & PARTNERS, s. r. o., Hviezdoslavovo námestie 25, Bratislava, proti žalovanému Mesto Liptovský Mikuláš, Štúrova 1989/41, Liptovský Mikuláš, IČO: 00 315 524, zastúpenému Hadbábny & spol., advokátska kancelária, s. r. o., Prielohy 1012/1C, Žilina, o zaplatenie 1.287.886,60 € s príslušenstvom, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/140/2017-1086 z 28. februára 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Žalovaný m á proti žalobcovi n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 9Cb/249/2011-956 z 23. februára 2017 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.287.886,60 € spolu s 9,5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 1.287.886,60 € od 8. septembra 2011 do zaplatenia a žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 99,48 %.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že sa žalobca pôvodne domáhal zaplatenia sumy 1.291.197,90 € s 8,5 % p. a. úrokom z omeškania zo sumy 1.287.886,60 € od 8. septembra 2011 do zaplatenia, zo sumy ktorej bola rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9Cb/249/2011-513 z 29. novembra 2013 žalobcovi priznaná suma 3.311,31 € predstavujúca 3,19 % p. a. úrok z omeškania zo sumy 64.000 € (záloha zložená žalobcom na základe neplatne uzatvorenej zmluvy), tak predmetom zostalo zaplatenie sumy 1.287.886,60 € s 9,5 % úrokom z omeškania od 8. septembra 2011 do zaplatenia.

3. V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie ďalej uviedol, že mestské zastupiteľstvo Liptovský Mikuláš uznesením zo dňa 05. februára 2009 č. 16/2009 schválilo uzatvorenie Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve na priamy predaj nehnuteľností v katastrálnom území D. - časti pozemku parc. č. L. XXXX/X, časti pozemku L. XXXX/XXX, pozemku parc. č. L. XXXX/X a časti pozemku parc. č. L. XXXX/XX,

ktoré sú zapísané na liste vlastníctva č. XXXX v prospech mesta, ako aj pozemku parc. č. L. XXXX/XXX a časti pozemku L. XXXX/X, ktoré mesto nadobudne na základe zámenných zmlúv podľa bodov 2 a 3 schvaľovacej časti tohto uznesenia; teda pozemkov spolu o výmere cca 12.500 m² pre spoločnosť ZIPCITY, spol. s r. o. so sídlom Piaristická 2, Nitra 949 24, IČO: 36 522 856, podľa grafického podkladu, za kúpnu cenu 66 eur/m² (2.000 Sk/m²), a to za účelom výstavby komplexu 6 bytových domov o celkovom počte 84 bytových jednotiek, vrátane terás a balkónov, podzemných garáží, vonkajších parkovacích plôch, nebytových priestorov a pivníc v súlade so schválenou projektovou dokumentáciou o zastavanej ploche cca 3780 m². Výstavba bude prebiehať v troch etapách, a to: I. etapa - 2 bytové domy s príslušnou infraštruktúrou od roku 2010 (marec) do 31. 12. 2012, II. etapa - 2 bytové domy s príslušnou infraštruktúrou od roku 2012 (marec) do 31. 12. 2014, III. etapa - 2 bytové domy s príslušnou infraštruktúrou od roku 2014 (marec) do 31. 12. 2016. V zmluve o budúcej zmluve bude uvedený záväzok budúceho kupujúceho uzatvoriť zmluvy o dielo s obchodnými spoločnosťami na území mesta Liptovský Mikuláš. Pri nesplnení tohto záväzku bude v zmluve o budúcej kúpnej zmluve dohodnuté právo budúceho predávajúceho na odstúpenie od zmluvy. Riadne kúpne zmluvy budú medzi zmluvnými stranami uzatvárané v lehotách najneskôr do troch mesiacov od právoplatného kolaudačného rozhodnutia výstavby príslušného bytového domu.

4. Výsledkami vykonaného dokazovania mal ďalej za preukázané, že dňa 08. júla 2009 žalovaný ako budúci predávajúci a žalobca ako budúci kupujúci uzavreli Zmluvu o budúcej kúpnej zmluve č. 15/2009/Práv., v ktorej článku II. (preambula) sa uvádza, že budúci predávajúci je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti v katastrálnom území D., obec M. G., okres M. G., zameraný geometrickým plánom č. 36735299-31/2009 úradne overený pod číslom 426/2009 zo dňa 26.06.2009 pozemkov: parc. č. L. XXXX/XXX zastavaná plocha - 119 m², parc. č. L. XXXX/XXX zastavaná plocha - 8608 m², parc. č. L. XXXX/XXX zastavaná plocha - 1260 m², parc. č. L. XXXX/XXX zastavaná plocha - 1260 m², parc. č. L. XXXX/XXX zastavaná plocha 1260 m² zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX, Katastrálneho úradu v Žiline, Správy katastra Liptovský Mikuláš. Budúci kupujúci ako investor a stavebník má záujem na špecifikovaných pozemkoch o celkovej výmere 12.507 m² zabezpečiť realizáciu výstavby komplexu bytových domov pod marketingovým názvom „Obytný súbor M. - D., ďalej len projekt“. Záber pozemkov je zakreslený v geometrickom pláne, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy. Projekt bude pozostávať z výstavby 6 bytových domov o celkovom počte 84 bytov vrátane terás, balkónov, nebytových priestorov a pivníc, pozemných garáží a vonkajších parkovacích plôch v súlade so schválenou projektovou dokumentáciou o zastavanej ploche 3780 m² na parcele č. XXXX/XXX, XXXX/XXX. a XXXX/XXX. Výstavba projektu je plánovaná v troch etapách, ako je uvedené v článku IV. bod 4. 5 tejto zmluvy. Zmluvné strany majú záujem na prevode vlastníckeho práva k tým častiam pozemkov, ktoré budú zastavané bytovými domami o zastavanej ploche 3780 m² a ktoré sú zamerané geometrickým plánom, ktorý tvorí neoddeliteľnú prílohu k tejto zmluve. Zmluvné strany uzavreli zmluvu za účelom zabezpečenia budúceho predaja pre zabezpečenie realizácie projektu v zmysle bodu 2. 2 tohto článku zmluvy. Zmluvné strany sa dohodli, že pozemky parc. č. XXXX/XXX a XXXX/XXX, ktoré nebudú zastavané bytovými domami s infraštruktúrou (komunikácie, trávnaté plochy a podobne) ostanú vo vlastníctve budúceho predávajúceho. V článku III. zmluvy je uvedené, že budúci predávajúci touto zmluvou prejavuje súhlas s investičným zámerom budúceho kupujúceho a dáva budúcemu kupujúcemu súhlas a oprávnenie realizovať projekt na dotknutých pozemkoch v súlade so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou a štúdiu projektu. Zmluvné strany sa dohodli, že pre účely tejto zmluvy ako aj riadnej kúpnej zmluvy v primeranej lehote, najskôr do 30 dní od podpísania tejto zmluvy požiada budúci kupujúci budúceho predávajúceho o vydanie územného rozhodnutia a následne stavebného povolenia pre realizáciu projektu ako celku, pričom budúci kupujúci sa zaväzuje, že za týmto účelom si splní riadne a včas všetky povinnosti, ktoré sa na neho ako stavebníka vzťahujú podľa ustanovení zákona č. 50/1976 Zb. stavený zákon. Budúci predávajúci vyhlásil, že poskytne budúcemu kupujúcemu všetku potrebnú súčinnosť a pomoc tak, aby záväzok budúceho kupujúceho mohol byť splnený v stanovených termínoch v článku IV. bode 4.5 zmluvy, najmä v jednotlivých konaniach týkajúcich sa povolenia výstavby bytových domov projektu na predmete kúpy tak, aby stavebné povolenie nadobudlo právoplatnosť ku dňu 31. 01. 2010. Podľa článku IV. bod 4. 1 sa zmluvné strany zaviazali v lehote najneskôr do 3 mesiacov od právoplatného územného rozhodnutia pre realizáciu projektu podľa článku II. bod 2. 2 tejto zmluvy uzavrieť v súlade s

podmienkami tejto zmluvy riadnu kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bude záväzok budúceho predávajúceho ako predávajúceho previesť na budúceho kupujúceho ako kupujúceho vlastnícke právo k pozemkom parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX, na ktorom bude realizovaný projekt, čo predstavuje predmet budúcej kúpy, ktorý sa budúci kupujúci zaväzuje prevziať a zaplatiť za dohodnutú kúpnu cenu za podmienok dohodnutých v článku IV. bod 4. 4. tejto zmluvy. Budúci predávajúci sa zaväzuje pri podpise riadnej kúpnej zmluvy zriadiť bezodplatné vecné bremeno v prospech budúceho kupujúceho spočívajúce v práve prechodu a prejazdu cez pozemky a uloženia inžinierskych sietí na predmet kúpy a realizácie projektu (v zmysle článku II. bod 2. 2). Geometrický plán pre zápis vecného bremena dá spracovať na svoje náklady budúci kupujúci. Podľa bodu 4. 2 budúci predávajúci sa zaväzuje predložiť návrh riadnej kúpnej zmluvy na prevod predmetu kúpy na schválenie mestskému zastupiteľstvu budúceho predávajúceho, a to na zasadnutie mestského zastupiteľstva, ktoré sa bude konať v najbližšom termíne po nadobudnutí právoplatnosti územného rozhodnutia pre realizáciu projektu. O schválení prevodu predmetu kúpy mestským zastupiteľstvom sa budúci predávajúci zaväzuje bezodkladne informovať budúceho kupujúceho. Budúci predávajúci písomne vyzve budúceho kupujúceho na pristúpenie k uzatvoreniu riadnej kúpnej zmluvy spolu s predložením návrhu kúpnej zmluvy v lehote najneskôr do 15 pracovných dní od schválenia prevodu mestským zastupiteľstvom, ktorú sa zmluvné strany zaväzujú uzavrieť v lehote 5 pracovných dní odo dňa doručenia výzvy budúcemu kupujúcemu. V prípade, ak ktorákoľvek zo zmluvných strán nespĺní svoju vyššie uvedenú povinnosť, dochádza tak z jej strany k mareniu účelu tejto zmluvy, čím vzniká druhej zmluvnej strane nárok na zmluvnú pokutu vo výške 1 eur / 1 m² podľa výmery uvedenej v článku IV. bod 4. 9 tejto zmluvy, to je vo výške 12.507 eur. Presná výmera a špecifikácia pozemku pod bytovými domami zastavanými projektom bude určená budúcim kupujúcim zameraním skutočnej stavby projektu, vrátane ostatných objektov v rámci projektu na základe porealizačného zamerania projektu, na základe ktorého dá budúci kupujúci na vlastné náklady vyhotoviť geometrický plán s presnou výmerou plochy zastavanej projektom. V bode 4. 4 sa zmluvné strany dohodli na odplatnom prevode vlastníckeho práva k predmetu budúcej kúpy pozemkov parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX a XXXX/XXX v kat. území D. o celkovej výmere 3780 m², za kúpnu cenu 66 eur/1 m² zastavanej plochy podľa článku II. bod 2. 2 tejto zmluvy, ktorej presná výmera bude určená geometrickým plánom vypracovaným na základe porealizačného zamerania podľa článku IV. bod 4. 3 tejto zmluvy. Budúci kupujúci sa zaviazal zaplatiť budúcemu predávajúcemu prvú časť kúpnej ceny vo výške 64.000 eur najneskôr do 30. novembra 2009. Budúci kupujúci sa zaviazal doplatiť budúcemu predávajúcemu zvyšok kúpnej ceny vo výške 183.480 eur najneskôr do 60 dní od nadobudnutia právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia prvej etapy výstavby projektu v zmysle bodu 4. 5 tohto článku zmluvy. V článku V. bod 5. 1 budúci kupujúci sa zaviazal realizovať projekt vo svojom mene a do svojho vlastníctva v jednotlivých etapách projektu v zmysle bodu 2. 2 preambuly zmluvy s tým, že po dokončení a následnej kolaudácii príslušného bytového domu, to je príslušnej etapy projektu výstavby bude jednotlivé byty vrátane spoluvlastníckeho podielu k pozemku odpredávať na základe zmluvy o prevode vlastníctva k jednotlivým bytom ich záujemcom, to je vlastníkom bytov. V bode 5. 13 sa zmluvné strany dohodli, že budú vyvíjať súčinnosť pri budovaní inžinierskych sietí a po dopracovaní projektovej dokumentácie inžinierskych sietí uzatvoria osobitnú dohodu o vzájomnej spolupráci, v ktorej budú doriešené postupy pri financovaní a budovaní inžinierskych sietí týkajúcich sa výstavby projektu. V článku VI. bod 6. 1 sa zmluvné strany dohodli, že v prípade, ak jedna zo zmluvných strán nezavrie s druhou zmluvnou stranou v lehote podľa článku IV bod 4. 1 tejto zmluvy riadnu kúpnu zmluvu, je dotknutá zmluvná strana oprávnená domáhať sa na súde, aby vyhlásenia vôle druhej zmluvnej strany boli nahradené súdnym rozhodnutím. Nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý. V článku VII. bod 7. 2 sa zmluvné strany dohodli, že sú oprávnené ukončiť platnosť a účinnosť tejto zmluvy písomnou dohodou, podľa bodu 7. 4 náklady spojené s vyhotovením riadnej kúpnej zmluvy znáša budúci predávajúci a náklady spojené s vkladovým konaním znáša budúci kupujúci. Podľa článku VIII. bod 8. 1 prevod predmetu budúcej kúpy bol schválený uznesením mestského zastupiteľstva v Liptovskom Mikuláši č. 16/2009 zo dňa 05. 02. 2009. Podľa článku VIII. bod 8. 6 ak niektoré ustanovenie tejto zmluvy bolo alebo sa stalo neplatným, nebudú tým dotknuté ostatné ustanovenia tejto zmluvy. Zmluvné strany sú povinné bezodkladne neplatné ustanovenie nahradiť novým, zodpovedajúcim hospodárskemu účelu tejto zmluvy, ktoré zmluvné strany sledovali v čase jej podpisu.

5. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že obec má síce pri nakladaní so svojím majetkom postavenie subjektu súkromného práva, avšak zákon určuje niektoré obmedzenia, ktoré nie sú typické pre majetkové hospodárenie iných súkromnoprávných subjektov. Uviedol, že majetok obce, ako majetok verejnoprávnej korporácie, slúžiaci predovšetkým na plnenie jej úloh daných kompetenciami pri výkone samosprávy, ktoré sa realizujú v prospech jednotlivých subjektov práva majúcich k územiu obce právne relevantný vzťah, nemožno z hľadiska právneho režimu nakladania s ním porovnávať s majetkom iných subjektov súkromného práva. Poukázal na to, že potreba odlišného právneho režimu je daná snahou usmerniť využívanie majetku obce na plnenie úloh verejnoprávnej povahy, chrániť majetok obce pred jeho zneužitím a pred nehospodárnym nakladaním, zabezpečiť jeho čo najefektívnejšie zhodnocovanie a zveľadovanie a tým v čo najväčšej možnej miere zabrániť neschopnosti obce plniť jej verejnoprávne funkcie riadne a včas v dôsledku nedostatočnej majetkovej základne. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Odo/21/02, v ktorom najvyšší súd konštatoval, že u obce, ako právnickej osoby, treba rozlišovať vykonávanie právnych úkonov od rozhodovania o týchto úkonoch. Zatiaľ čo rozhodovanie znamená vytváranie vôle vo vnútri, právne konanie je prejavom už takto vytvorenej vôle navonok voči tretím osobám s cieľom založiť, zmeniť alebo zrušiť právny vzťah. Poukazujúc na rozsudok NS SR sp. zn. 2Cdo/284/2006 zo dňa 29. januára 2008 ďalej uviedol, že štatutárny orgán právnickej osoby, ktorým je nesporne primátor mesta, má výhradne oprávnenie konať menom mesta navonok t. j. prejavovať vôľu mesta vo vzťahu k tretím osobám, táto funkcia však sama o sebe nezahŕňa jeho výlučné oprávnenie vytvárať túto vôľu. Na podporu správnosti jeho názoru poukázal súd prvej inštancie aj na rozsudok NS SR sp. zn. 1MObdV 3/2004, v ktorom najvyšší súd vyslovil názor, že primátor musí rešpektovať rozhodnutie mestského zastupiteľstva a tiež jeho rozsah, pričom prekročenie predstavuje neplatný právny úkon. Súd prvej inštancie poukázal na pre neho záväzný právny záver vyjadrený v predchádzajúcom rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorý posúdil zmluvu o budúcej kúpnej zmluve č. 15/2009/Práv. zo dňa 8. júla 2009 (ďalej aj ako „zmluva o budúcej kúpnej zmluve“ alebo „zmluva“) ako absolútne neplatný úkon pre jej rozpor s uznesením mestského zastupiteľstva č. 16/2009 (ďalej aj ako „uznesenie“). Zdôraznil, že uzatvárať zmluvy o prevode nehnuteľného majetku v zmysle § 9 ods. 2 zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obci patrí do výhradnej pôsobnosti mestského zastupiteľstva a túto výhradnú pôsobnosť nemôže mestské zastupiteľstvo preniesť na primátora. S poukazom na rozsudky NS SR sp. zn. 46Cdo 284/2006 a sp. zn. 3Odo 21/2002 konštatoval, že majetkovoprávne úkony, u ktorých rozhoduje obecné zastupiteľstvo, a ktoré by urobil len starosta bez predchádzajúceho platného rozhodnutia obecného zastupiteľstva, by nezaväzovali obec, pretože by tu chýbal prejav obce. Vôľa mesta sa kreje práve na mestskom zastupiteľstve, pričom prejav vôle mesta je vyjadrení vo forme uznesenia mestského zastupiteľstva, t. j. v objektívne zistiteľnej forme. So zreteľom na uvedené súd prvej inštancie vyslovil názor, že vtedajší primátor B. R. zmluvu o budúcej zmluve podpísal v rozpore s prijatým uznesením mestského zastupiteľstva. Nestotožnil sa so skutkovým tvrdením právneho zástupcu žalobcu, že skutočnou vôľou oboch zmluvných strán od počiatku bolo previesť na žalobcu vlastnícke právo len k zastavanej časti, záujmovej plochy, poukazujúc na prijaté uznesenie mestského zastupiteľstva č. 16/2009, z ktorého boli všetky podstatné náležitosti budúcej kúpnej zmluvy zistiteľné. Súd prvej inštancie ďalej vyslovil názor, že k uzavretiu zmluvy, hoc aj neplatnej, môže dôjsť len za súčinnosti oboch zmluvných strán. Zdôraznil, že sa v obchodných záväzkových vzťahoch uplatňuje zásada profesionality. Žalobca, ako podnikateľský subjekt, podľa tvrdení samotného žalobcu navyše právne zastúpený, vedel a musel vedieť, že každý právny úkon týkajúci sa prevodu nehnuteľného majetku mesta podlieha schváleniu mestským zastupiteľstvom, resp. musí byť s ním v súlade a v opačnom prípade to má za následok absolútnu neplatnosť takéhoto právneho úkonu. Poukazujúc na prijaté uznesenie mestského zastupiteľstva 16/2009 zo dňa 5.2.2009, žalobca ako budúci kupujúci mal odkúpiť 12.500 m² po 66 €, čo predstavuje kúpnu cenu 825.000 € a v zmysle zmluvy o budúcej kúpnej zmluve mal odkúpiť 3.780 m² po 66 €, čo predstavuje kúpnu cenu 247.480 €. Vyslovil názor, že o skutočnej vedomosti žalobcu o absolútnej neplatnosti tohto právneho úkonu svedčí aj suma 577.520 €, o ktorú mal žalobca v zmysle zmluvy zaplatiť menej. So zreteľom na uvedené vyslovil záver, že žalobcovi nemohlo vzniknúť v zmysle § 268 Obchodného zákonníka právo na náhradu škody. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že žalobca neunesol ani dôkazné bremeno ohľadne jeho skutkových tvrdení o vzniku zodpovednostného právneho vzťahu podľa § 420 Obč. zák., keďže zo strany žalovaného nemohlo dôjsť k porušeniu inej ako zmluvnej povinnosti tým, že podľa skutkových tvrdení žalobcu nerešpektoval svoje záväzné uznesenie. Konštatoval, že sa žalovaný právom

necítil byť zmluvou viazaný, nakoľko nezodpovedalo jeho skutočnej vôli. V súvislosti so žalobcom tvrdeným porušením prevenčnej povinnosti, súd prvej inštancie uviedol, že to bol práve žalobca, ktorý si nespĺnil svoju prevenčnú povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka, pretože ako podnikateľ, ktorý mal záujem uzavrieť zmluvu o prevode nehnuteľného majetku s mestom ako jednotkou územnej samosprávy, ktorá podlieha inému právnemu režimu než pri iných subjektoch súkromného práva, uzavrel absolútne neplatný právny úkon, pričom mal vedomosť o jeho neplatnosti už v okamihu jeho podpisu. Súd prvej inštancie nevyhovел návrhu žalobcu na vypočutie C. D., ako svedka, s odôvodnením, že ak advokát poruší svoje povinnosti pri výkone advokácie je daná jeho zodpovednosť za škodu v zmysle ust. § 26 ods. 1 zákona o advokácii a navyše zmluvu o budúcej zmluve podpísal priamo žalobca prostredníctvom svojho štatutárneho zástupcu - konateľa, nie advokát. Súd prvej inštancie nevyhovел ani návrhu na opätovné vypočutie štatutárneho zástupcu žalovaného, nakoľko už bol v konaní vypočutý. Výrok týkajúci sa náhrady trov odôvodnil odkazom na § 255 ods. 2 CSP a pomerom úspechu jednotlivých účastníkov v konaní.

6. O odvolaní žalobcu rozhodol Krajský súd v Žiline (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 13Cob/140/2017-1086 z 28. februára 2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. V odôvodnení rozsudku odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie stručným a zrozumiteľným spôsobom vyjadril svoje skutkové zistenia ako i právne zhodnotenie sporovej právnej veci, predmetom ktorej bol žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody voči žalovanému z titulu nerealizovaného projektu podľa uzatvorenej zmluvy o budúcej kúpnej zmluve. S poukazom na rozhodnutie sp. zn. IV. ÚS 115/03 a sp. zn. III. ÚS 204/04 odôvodnenie rozhodnutia označil za postačujúce na záver o tom, že je plne realizované základné právo sporovej strany na spravodlivý proces. Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu ďalej konštatoval, že žalobcovi postupom konania pred okresným súdom nebolo zasiahnuté do žiadneho z práv sporovej strany, ktoré mu patria podľa procesnoprávneho predpisu, tak žalobca ako aj žalovaný, mali súdom prvej inštancie vytvorenú rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy, obidvaja mali rovnaké procesné práva a povinnosti, ktoré uplatňovali a plnili za rovnakých procesných podmienok, bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej z týchto sporových strán (sp. zn. ÚS 35/02). V súvislosti s nevykonaním niektorých žalobcom označených dôkazov uviedol, že nevykonanie niektorého dôkazu neznamená odopretie práva na spravodlivý proces, pretože je výlučne v dispozícii súdu, ktorý z označených navrhnutých dôkazov vykoná, resp. nevykoná (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Obdo 3/2012). Poukázal na to, že navyše súd prvej inštancie nevykonanie dôkazu riadne odôvodnil a nevykonaniu dôkazu predchádzala racionálna úvaha. V súvislosti s odvolacím dôvodom žalobcu, že v odôvodnení rozsudku okresného súdu nie sú uvedené všetky dôkazy, ktoré sa stali predmetom dokazovania, odvolací súd uviedol, že účelom odôvodnenia súdneho rozhodnutia nie je zahliť ho vymenovaním každej jednotlivej listiny, ktorá tvorí súčasť spisu, ale zvýrazniť len tie, ktoré mali pre vec podstatný rozhodujúci význam, čo aj okresný súd urobil. Odvolací súd neakceptoval námietku žalobcu týkajúcu sa hodnotenia dôkazov, pretože sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov a súd prvej inštancie pri hodnotení dôkazov nie je v zásade obmedzovaný právnymi predpismi v tom, ako a s akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti, ten ktorý dôkaz hodnotiť. Odvolací súd ďalej uviedol, že súd prvej inštancie postupoval dôsledne podľa predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Žiline č. k. 13Cob/49/2014-576 zo dňa 18. júna 2014 a v rozsahu vykonaného dokazovania posudzoval podmienky k aplikácii ustanovenia § 268 Obchodného zákonníka, ako aj §§ 415 a 420 Občianskeho zákonníka. Poukázal na obsah zrušujúceho uznesenia, v ktorom odvolací súd konštatoval, že v zmysle ustanovenia § 268 Obchodného zákonníka, je postačujúce aby skutkové okolnosti, o ktorých žalobca vedel ako o možnom dôvode neplatnosti, boli spôsobilé prijať záver o neplatnosti právneho úkonu a to uzavretej zmluvy o budúcej kúpnej zmluve. V zrušujúcom uznesení odvolací súd už tiež uviedol, že podmienka vedomosti žalobcu o neplatnosti zmluvy o budúcej kúpnej zmluve tu bola naplnená, preukázaná, čo potvrdzuje vzájomná korešpondencia medzi žalobcom a žalovaným, ktorá predchádzala uzavretiu zmluvy, jej zmeny a doplnky. Na to, aby nebol rozpor zmluvy so schváleným uznesením sa poukazovalo aj v e-mailovej komunikácii z mesiaca apríla 2009. Uviedol, že vedomosť žalobcu o neplatnosti zmluvy potvrdzuje aj čl. VIII bod 8.1 zmluvy, ktorý podpísal aj žalobca, v ktorom sa konštatuje, že prevod predmetu budúcej kúpy z budúceho predávajúceho na budúceho kupujúceho bol schválený uznesením mestského zastupiteľstva v Liptovskom Mikuláši č. 16/2009 zo dňa 5. februára 2009 a to väzbe aj na

výpoveď samotného žalobcu na pojednávaní konanom dňa 26. novembra 2013, keď potvrdil vedomosť o obsahu prijatého uznesenia, teda o podstatných náležitostiach budúcej kúpnej zmluvy, t. j. o predmete a cene. Zhodne so súdom prvej inštancie poukázal na ustálenú judikatúru, podľa ktorej je potrebné, aby vôľu kreovalo za obec (mesto) obecné (mestské) zastupiteľstvo, nielen sám starosta (primátor), a to vo forme uznesení. Zdôraznil, že za situácie, keď sa jedná o neplatnosť dvojstranného právneho úkonu pre rozpor s právnym predpisom, uznesením mestského zastupiteľstva žalovaného, by bolo len ťažko dôvodiť nevedomosť žalobcu v tomto smere. V súvislosti s uplatnením nárokov na náhradu ušlého zisku odvolací súd konštatoval, že žalobca nepreukázal, že by žalobca mal uzavreté zmluvy s tretími subjektami na realizáciu projektu podľa zmluvy.

7. V súvislosti s tvrdením žalobcu o vyvíjanom nátlaku na súd zo strany G.. E. uviedol, že táto argumentácia nemá svoj reálny obsah, pretože žalobca v odvolaní neuviedol žiadne relevantné, konkrétne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodzovať akékoľvek vplyvy politických strán na činnosť Okresného súdu Liptovský Mikuláš. V súvislosti s touto námietkou poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Ncb/1/2013 zo dňa 11. februára 2013, v ktorom sa nadriadený súd pri rozhodovaní o námietke zaujatosti s touto námietkou zaoberal. O návrhu na náhradu trov rozhodoval podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

8. Uvedený rozsudok odvolacieho súdu napadol dovolaním žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), pričom prípustnosť dovolania vyvodil z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

9. V dovolaní poukázal na právne posúdenie veci odvolacím súdom, ktorý dospel k záveru, že zmluva o budúcej kúpnej zmluve je neplatný právny úkon z dôvodu rozporu jej obsahu z obsahom uznesenia, na základe skutočnosti ktorej nastal dôsledok neplatnosti zmluvy o budúcej kúpnej zmluve v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom a to s ustanovením § 11 ods. 4 písm. a/ zák. č. 369/1990 Zb. a § 9 ods. 2 písm. c/ zák. č. 138/1991 Zb. Pritom odvolacím súdom spomínaný rozpor medzi zmluvou a uznesením mal nastať v časti výmery nehnuteľnosti, ktoré mali byť predmetom zmluvy. Konštatoval, že s takýmto právnym posúdením veci sa nemožno stotožniť, nakoľko zo znenia bodu č. 3 uznesenia vyplýva, že mestské zastupiteľstvo schválilo na účel zmluvy predaj pozemkov nie presne vo výmere 12.500 m² ale cca vo výmere 12.500 m². Použitie skratky „cca“ v znení uznesenia pritom celkom zrejme vyjadruje to, že výmera predávaných pozemkov bola iba približná, nie záväzná a že v zmluve mohla, resp. musela byť v konečnom dôsledku uvedená iná výmera pozemkov. Totiž, ak by zmluva obsahovala formuláciu o predaji pozemkov vo výmere cca 12.500 m², ako bola formulovaná v uznesení, nemohla by byť riadne plnená, pretože v časti jej predmetu by bola neurčitá. So zreteľom na uvedené konštatoval, že je nevyhnutné prijať záver, že mestské zastupiteľstvo prijatím uznesenia prejavilo vôľu žalovaného udeliť mandát primátorovi žalovaného na podpis zmluvy, ktorej predmetom mali byť pozemky s výmerou do 12.500 m². Výslovil názor, že uzavretím zmluvy na pozemky vo výmere 3.780 m² primátor žalovaného tento mandát bez akýchkoľvek pochybností neprekročil, práve naopak, konal v rámci neho. K viacerým rozhodnutiam, uvedeným odvolacím súdom v odôvodnení dovolaním napadnutého rozsudku, dovolateľ uviedol, že ani jedno z týchto rozhodnutí nerieši otázku platnosti resp. neplatnosti právneho úkonu, ktorý bol uzavretý nie doslovne podľa znenia uznesenia mestského (obecného) zastupiteľstva, ale v jeho medziach. Všetky uvedené rozhodnutia riešia otázku výslovného rozporu medzi vôľou mesta (obce) a uzavretým právnym úkonom a týkajú sa teda skutkovo úplne iných prípadov, než ako bola prejednávaná vec. Dovolateľ teda tvrdil, že otázka platnosti právneho úkonu uzavretého v rámci medzi prijatých uznesení mestského (obecného) zastupiteľstva v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola doposiaľ riešená, pričom ju označil za otázku majúcu zásadný právny význam. Z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci dovolateľ navrhol, aby dovolací súd zrušil nielen rozsudok odvolacieho súdu ale aj súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

10. K dovolaniu žalobcu zaslal žalovaný vyjadrenie, ktorým navrhol dovolanie odmietnuť. Zdôraznil, že

otázka neplatnosti právneho úkonu vykonaného v rozpore s uznesením mestského zastupiteľstva bola vyriešená vo viacerých rozhodnutiach dovolacieho súdu napr. sp. zn. 3Odo 21/2012, 2Cdo 284/2006 ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky napr. sp. zn. III. ÚS 389/2008, III. ÚS 165/2012. Skutkové tvrdenia žalobcu o tom, ako sa má vykladať skratka „cca“ označil za účelové. Uviedol, že skratka „cca“ podľa jeho názoru znamená, že výmera predávaných pozemkov nemusí byť presne 12.500 m², ale môže zahŕňať minimálne odchýlky (niekoľko m² +/-). Rozhodne však táto skratka nepredstavuje nejaký limit alebo rozsah, do výšky ktorého môže primátor zmluvu podpísať, t. j. že by primátorovi dávala takáto formulácia mandát na uzavretie zmluvy s akoukoľvek výmerou až do tohto limitu. V súvislosti s tým poukázal na prvotný návrh zmluvy, ktorý takýto výklad skratky „cca“ nepotvrďuje, nakoľko v ňom bola uvádzaná výmera predávaných pozemkov ako v uznesení. Vyslovil názor, že je možné vychádzať z už existujúcej judikatúry dovolacieho súdu, z ktorej vyplýva, že starosta (primátor) je viazaný vôľou kreovanou obecným (mestským) zastupiteľstvom. Záverom uviedol, že odôvodnenie dovolania smeruje proti záverom dokazovania, skutkovým zisteniam a na ne nadväzujúcemu posúdeniu platnosti zmluvy, táto argumentácia však nenapĺňa žiadny z dovolacím dôvodov.

11. Dovolateľ doplnil dovolanie podaním zo dňa 1. augusta 2018 a ďalším podaním zo dňa 9. januára 2020. Vytýkal odvolaciemu súdu, že sa absolútne nedostatočne vysporiadal s jeho argumentáciou ohľadom toho, že uznesením žalovaného bol prijatý určitý vôľový rámec (použitá formulácia cca 12.500 m²), v rámci ktorého následne došlo k podpisu zmluvy. V súvislosti s použitým výrazom „cca“ poukázal na základný princíp výkladu zmlúv, v zmysle ktorého má mať pred výkladom zmluvy, ktorý vedie k jej neplatnosti prednosť ten výklad, ktorý k tejto neplatnosti naopak nevedie. V súvislosti s predmetným princípom poukázal napr. na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 640/2014 z 1. apríla 2015, sp. zn. IV. ÚS 192/08, sp. zn. I. ÚS 26/2010. V doplnení dovolania namietal, že odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu napĺňa ústavnoprávne požiadavky kladené na dôsledné opísanie dôvodov, pre ktoré súd uprednostnil záver o neplatnosti zmluvy pred záverom o jej platnosti. Za nezodpovedajúce textu dovolania označil tvrdenie žalovaného, že by v dovolaní napádal nesprávne prípadne nedostatočné zistenie skutkového stavu veci, pretože v dovolaní sa nenachádza jediná takáto námietka. K podaniu zo dňa 9. januára 2020, na podporu jeho argumentácie uvedenej v dovolaní, dovolateľ pripojil rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 162/2018 z 28. novembra 2019 a uviedol, že najvyšší súd síce v tomto rozsudku nevyriešil ním v dovolaní konkretizovanú právnu otázku, ale vyslovil závery, ktoré je podľa jeho názoru potrebné aplikovať aj na predmetnú vec. V uvedenom rozsudku najvyšší súd prijal jednoznačný názor, že nové uznesenie mestského (obecného) zastupiteľstva je potrebné prijať výlučne v tom prípade, ak v čase po prijatí pôvodného uznesenia ale ešte pred uzavretím zmluvy dôjde k zmene pôvodne dohodnutých podmienok.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“ alebo „NS SR“) po zistení, že dovolanie podala strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal najskôr to, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

13. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Cívilnom sporovom poriadku.

14. Podľa ustanovenia § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Z citovaného rozhodnutia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

15. Podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo, alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho

súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

16. Podľa ustanovenia § 432 ods. 1 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

17. Podľa ustanovenia § 432 ods. 2 CSP, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne a uvedie v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

18. Podľa ustanovenia § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

19. Podľa ustanovenia § 440 CSP, dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný.

20. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ založil prípustnosť svojho dovolania na ustanovení § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

21. Pokiaľ dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z ustanovenia § 421 CSP, má viazanosť dovolacieho súdu dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP) kľúčový význam v tom zmysle, že posúdenie prípustnosti dovolania v tomto prípade závisí od toho, ako dovolateľ sám vysvetlí (konkretizuje a náležite doloží), že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia dovolateľom označenej právnej otázky a že ide o prípad, na ktorý sa vzťahuje toto ustanovenie. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (§ 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu, je procesnou povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom právnu otázku zásadného právneho významu, od vyriešenia ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a zároveň pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. ktorá ešte v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu nebola riešená. V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Ak v dovolaní absentuje uvedené vymedzenie, súd nevyvíja procesnú iniciatívu smerujúcu k doplneniu dovolania (uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/206/2016 z 26.09.2017, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/52/2017 z 8.06.2017).

22. Ak dovolací súd má riešiť právnu otázku, ktorou sa dovolací súd ešte nezaoberal (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP), tak v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je povinnosťou dovolateľa ako procesnej strany a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd a b/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená (viď uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 z 22.02.2018). Právna otázka takto dovolateľom v dovolaní nenastolená a nekonkretizovaná, nemá relevanciu z hľadiska prípustnosti dovolania podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť zároveň riešená odvolacím súdom, pričom odvolací súd na jej riešení musel založiť svoje rozhodnutie a musí ísť o otázku zásadného právneho významu. Otázkou takéhoto právneho významu je podľa dovolacieho súdu len taká otázka, ktorá je významná nielen pre tú ktorú prejednávanú vec (spor) ale aj zo širších hľadísk, najmä z hľadiska celkovej rozhodovacej praxe všeobecných súdov Slovenskej republiky a judikatúrnej činnosti Najvyššieho súdu SR, úlohou ktorého je zjednocovať rozhodovanie všeobecných súdov (1Cdo 132/2009, 2Cdo 71/2010, 3Cdo 51/2006, 4Cdo 151/1998, 5Cdo 1/2010, 7Cdo 117/2011, 3Cdo/224/2017). Vyplýva to zo zámeru, aby sa vyriešením tejto otázky prispelo k vytvoreniu ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

23. Prípustnosť dovolania nastáva vtedy, ak dovolací súd sám dospeje k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu, resp. ním riešená právna otázka po právnej stránke zásadný význam skutočne má. V tomto smere nie je relevantný subjektívny názor dovolateľa. Nesprávne právne posúdenie môže byť teda

dovolacím dôvodom len vtedy, ak bolo rozhodujúce pre výrok napadnutého rozhodnutia.

24. Podľa obsahu dovolania dovolateľ považoval za nesprávny záver odvolacieho súdu týkajúci sa rozporu zmluvy s prijatým uznesením. V prejednávanej právnej veci bolo rozhodujúcim, tak ako to uviedol aj dovolateľ v bode 26 jeho podania zo dňa 1. augusta 2018, či uvedená zmluva zodpovedala vôli mestského zastupiteľstva, vyjadrenej v jeho uznesení č. 16/2009 zo dňa 5. februára 2009, t. j. či bola uzatvorená v rámci medzi prijatých uznesením mestského zastupiteľstva. Právna otázka, vyriešenia ktorej sa dovolateľ v dovolaní domáhal, spočíva na posúdení vysoko individuálnych, konkrétnych skutkových okolnostiach prejednávanej veci, ktoré sú svojou povahou jedinečné a neopakovateľné. Podľa presvedčenia odvolacieho súdu takéto individuálne otázky nemôžu mať znaky zásadného právneho významu. Záver odvolacieho súdu nebol výsledkom aplikácie či interpretácie konkrétneho ustanovenia právneho predpisu, ale bol výsledkom procesu komplexného vyhodnotenia skutkových okolností prejednávanej veci, ktoré v konaní vyšli najavo, a ktoré v rámci zásady voľného hodnotenia dôkazov odvolací súd viedli k prijatiu napadnutého rozhodnutia. Pri posudzovaní vôle mestského zastupiteľstva vychádzali súd prvej inštancie ako aj odvolací súd (v zmysle § 387 ods. 2 CSP rozhodnutia súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu - z hľadiska predmetu konania - tvoria jeden organický celok viď napr. rozhodnutia sp. zn. II. ÚS 78/05, sp. zn. III. ÚS 264/08, sp. zn. IV. ÚS 372/08, sp. zn. IV. ÚS 350/09) z textu uznesenia mestského zastupiteľstva č. 16/2009 ako celku (z konkretizácie predmetu predaja, spôsobu určenia ceny viď strana 16 uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/49/2014-576 zo dňa 18. júna 2014) a dospeli k záveru, že vôľou žalovaného bolo odpredať v uznesení špecifikované pozemky v celkovej výmere približne 12.500 m² za cenu 66 € za m² a nie predať ktorýkoľvek z v ňom uvedených pozemkov, prípadne aj jeden jediný vybraný pozemok až do limitu 12.500 m² a to pri zachovaní ceny 66 € za m² bez ohľadu na charakter toho ktorého vybraného pozemku. So zreteľom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že v dôsledku nevymedzenia právnej otázky relevantnej v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP neboli dané predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu.

25. V zmysle § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

26. Dovolateľ v podaní zo dňa 1. augusta 2018 vytýkal odvolaciemu súdu aj nedostatočné odôvodnenie ním prijatých záverov. Nakoľko v zmysle § 434 CSP možno dopĺňať dovolacie dôvody len do uplynutia lehoty na podanie dovolania a táto uplynula už dňa 14. mája 2018, dovolací súd sa námietkami uvedenými v tomto podaní nezaoberal.

27. Dovolací súd záverom uzaviera, že prípustnosť dovolania žalovaného podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP nie je procesne daná, v dôsledku čoho rozhodol tak, že dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 447 písm. f/ CSP odmietol.

28. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 druhá veta CSP).

29. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.